

Entered at the Post Office at Chicago, Ill. as Second Class Mater.

Předplatné pro členy na rok - - - 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00.
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

CHICAGO, ILL. 15. DUBNA, 1890.

Adresa:
„Sokol Americký“ 126 West Taylor St
Chicago, Illinois.

Cvičení pořadová.

(Pokračování.)

Cvičení řady na místě.

V řadě čelné, do níž cvičenci na povel *nastoupit v řad* nastoupili, nazývá se cvičenec, jenž stojí na pravém kraji řady: pravým krajníkem, a cvičenec, jenž stojí na levém kraji řady sluje levým krajníkem.

Pravou a levou část řady nazýváme pravým a levým křídlem; střední část řady nazýváme středem řady.

Řada čelná vyřizuje se buď podle pravého neb levého krajníka, neb podle cvičence, jenž stojí ve středu řady.

Má-li se řad vyříditi dle pravého (levého) krajníka, velí se:

Na pravo (na levo) zříditi řad!

Při vyslovení povelu *řad* obrátí každý cvičenec, vyjma pravého (levého) krajníka, hlavu rychle na pravo (na levo) i hledí se dle svého nejbližšího souseda, stojícího u něho na pravo (na levo), vyříditi. Cvičenec vyřídil se správně tehdy, když vidí, zřizoval-li se na pravo (na levo), pravým (levým) okem svého nejbližšího souseda na pravo (na levo) u něho stojícího, a levým (pravým) okem když vidí slabě zásvit ostatních cvičenců, kteří stojí dále na pravo (na levo).

Když by cvičenec vyřizuje řadu na pravo (na levo) neviděl ničeho ze řady, tu musí drobnými krůčky postoupiti v před tak daleko, až zahlédne levým (pravým) okem zásvit ostatních cvičenců na pravo (na levo) stojících.

Kdyby cvičenec, vyřizuje se na pravo (na levo) viděl levým (pravým) okem příliš mnoho na ty, kteří stojí od něho na pravo (na levo), tu musí ustoupiti drobnými krůčky na zad tak daleko, až vidí levým (pravým) okem pouze zásvit ostatních cvičenců od něho na pravo (na levo) stojících.

Má-li se řada vyříditi podle středu, tu cvičitel nejprve vytkne toho cvičence, který tvoří střed řady a pak velí:

Dle středu zříditi řad!

Při vyslovení povelu *řad* obrátí všich-

ni cvičenci stojící na pravo od středu, hlavy na levo a všichni cvičenci stojící od středu na levo obrátí hlavy na pravo, jen cvičenec ve středu stojící hlavu neobráti, nýbrž zůstane hleděti přímo v před.

Abyste cvičitel o tom přesvědčil zda byla řada náležitě vyřizena, tu postaví se za tím účelem na několik kroků (asi na 4) od krajníka a sice tak, aby se nalezal v prodloužené přímce, kterou řada tvoří, a s místa toho pozoruje zda každý cvičenec náležitě jest vyřizen.

Konalo-li se vyřizení na pravo (na levo), tož postaví se cvičitel k pravému (k levému) krajníku; dělo-li se vyřizení ku středu, tu jest lhůstojno, zda postaví se cvičitel, k vůli tomu aby pozoroval vyřizení, k pravému nebo k levému krajníku.

Přesvědčil-li se cvičitel o tom, že skutečně jest řada náležitě vyřizena, tu velí:

Pozor!
na kterýžto povel všichni cvičenci hlavu zpřímá obrátí.

Abyste cvičenci ve vyřizování řady cvičili, velí cvičitel krajníkově dle něhož se má pak řada vyříditi postoupiti v před neb v zad o krok neb o více kroků, neb velí tak učiniti cvičenci, jenž stojí ve středu řady, chce-li aby pak dle něho, co středu, byla řada vyřizena.

Řada bočná se vyřizuje ku předu, a velení, jež cvičitel k vyřizení vydá, jest:

Ku předu zříditi řad!

Na tento povel postaví se cvičenci v řadě tak, aby stál přesně jeden za druhým, hlavou za hlavou, rameny za rameny, tak aby se jeden za druhým úplně kryl. Stojí-li cvičenec v řadě bočné náležitě vyřizen, tu vidí pouze zadní stranu toho cvičence, který stojí bezprostředně před ním. Každou odchylku od správného vyřizení řady ku předu, snadno cvičitel uhlídá, když se postaví před cvičence, jenž stojí v čele řady.

Všechna cvičení uvedená při „cvičení jednotlivce na místě“ dává cvičitel prováděti řadě cvičenců i používá k tomu

těchže povelů, které jsme byli pro zmíněná ona cvičení dříve uvedli, při tom však při povelch k obrátům udá v návesti jméno útvaru, do něhož cvičenci mají vykonaným obratem přejíti.

Tak se velí k přechodu z řady čelné do řady bočné:

V zástup v pravo (v levo) v bok;
a k přechodu ze zástupu zpět do řady čelné:

V řad v levo (v pravo) čelem!
Ze řady čelné přejde se do řady příčné na povel:

V řad—na pravo (na levo) v před!
Z příčné řady přejde se zpět do řady čelné na povel:

V řad přímo čelem!
Ze zástupu přejde se do řady příčné na povel:

V řad na pravo (na levo) v před!
a z příčné řady přejde se zpět do zástupu na povel:

V zástup přímo v bok!
Všechny ostatní povel, které byly uvedeny při cvičení jednotlivce na místě, zůstávají při použití jich při cvičení cvičenců v řadě na místě úplně nezměněny.

Cvičení řady z místa.

Řada může konati pochod jsouc v postavení bočném, čelném neb příčném. Nejprve učí se cvičenci pochodu v řadě v postavení bočném se nalezající, kterou jak jsme uvedli nazýváme zástupem; pak teprve buďtež cvičení pochodu v řadě v postavení čelném se nalezající, a konečně v řadě jsoucí v postavení příčném.

Při pochodu v řadě bočné (v zástupu) musí každý cvičenec pilně k tomu přihlížeti, aby byl stále ku předu řádně vyřizen, aby byl kryt za svým popředníkem (cvičencem, jenž bezprostředně před ním kráčí), i aby zachoval od něho rozstup na krok.

Při pochodu v řadě jsoucí v postavení čelném, musí každý cvičenec toho dbáti, aby zachoval stále stejný rozstup i aby udržoval stále zřízení řady. Za tím účelem jest potřebí, aby časem pohledl k tomu křídlu řady, podle kterého zřízení

bylo vykonáno; pozoruje-li při tom cvičenec, že jest příliš v předu, tož zkrátí poněkud krok, aby se do řady vyřídil; je-li však pozadu, tož krok poněkud prodlouží.

Při pochodu v řadě jsoucí v postavení příčném dlužno cvičencům zvláště dbáti, aby zachovali zřízení řady, neboť ta okolnost, že se řada příčná v pochodu pohybuje současně v před a stranou zachovávání zřízení náležitěho stěžuje.

V pochod přejde řada na povel:

Pochodem *pochod!*

A zastaví na povel:

Zastavit *stát!*

K vykonávání obrátů v pochodu užívá se týchž povelů, jaké byly uvedeny pro vykonávání jich řadou na místě; cvičitel musí je však tak vydávati, jak bylo určeno při cvičení jednotlivce z místa, přihlížeje k tomu, aby správně je pronesl kdy pravá neb levá noha nalezá se v předkročení, dle toho má-li se díti obrát v levo neb v pravo.

(Pokračování.)

Pěťadvacátá výročí založení Sokola v St. Louis, Mo.

Těl. Jedn. Sokol Čermák v St. Louis oslavila způsobem důstojným a slavnostním pěťadvacátou výročí založení Sokola v městě St. Louis. Před čtvrt stoletím, a sice dne 14. února r. 1865 byl tamže založen prvý sbor sokolský, jenž zároveň byl prvým sokolským sborem, který ve Spojených Státech do života vstoupil. Tělocvičná Jedn. Sokol Čermák vzpomínáje vděčně oněch okamžiků, kdy v St. Louis poprvé vztyčen byl prapor sokolský, ustanovila se uspořádati přiměřenou slavnost, kterou by byly Češtvi St. Louisskému na paměť uvedeny ony chvíle, kdy Sokol v St. Louis vstoupil v život, aby přispěl k tělesné výchově české mládeže a mužstva českého i aby zachoval je české národnosti. Slavnost onu ustanoveno konati dne 6. t. m. i učiněny k ní v čas pilné přípravy.

V určený k slavnosti den shromáždili se veškerí členové Těl. Jednoty Sokol Čermák v sokolně nalezající se na 10 ul. a na Marion ul. o 1. hodině odpolední a seřadivše se v čtyřstupu vyšli průvodem, majíce v čele svém silný hudební sbor, o 1½ hodině. V průvodu nalezalo se něco přes šedesát Sokolů v stejnokroji a na čtyřcet Sokolů v oblecích občanských, kteří měli na prsou připevněné pásky červeno bílo-modré s jménem Těl. Jed. Sokol Čermák.

Průvod bral se za veselých zvuků hudby ulicemi po většině Čechy obydlými k síni Č. S. P. S., kde vlastní slavnost měla býti konána. Počasí, kteréž z rána slibovalo býti nepříznivým, bylo se zjasnilo a tak průvod kudy se ubíral pozdravován byl přečetnými diváky z oken naň pohlížejícími i přibíral cestou stále větší a větší množství krajanů, kteří k němu se připojovali. Na všech ulicích, jimiž průvod se ubíral, byly veškeré domy Čechům patřící neb Čechy obydlené okrášleny prapry americkými i českými, na mnohých pak zřítí bylo

nápisy obsahující hesla a pozdravy sokolské. Patrně, že české občanstvo St. Louiské nenechalo si ujíti příležitost osvědčiti přízeň svoji k Sokolstvu, vyzdobivši tak skvěle domy své hávem slavnostním. Bylo krátce po druhé hodině kdy průvod vešel v síň Č. S. P. S. stojící na rohu ul. Dulman a Allan ave., byv následován četným množstvím obecnstva, které se dostavilo, aby bylo slavnosti přítomno.

Pořad slavnosti rozdělen byl následovně:

Oddělení I.

Začátek ve 2. hod. odpoledne.

Příchod Sokolů do síně a oslovení starostou.

1. Hudba, Orchestr; 2. Zpěv Na prej, Hlahol doprovázen hudbou; 3. Statistika Sokola v St. Louis, Sokol V. K. Triska; 4. Prostocvik, žáci; 5. Píseň „Labe“, Hlahol; 6. Bradla, druhá četa Sokolů; 7. Hudba, Orchestr; 8. Kůň na šíř, první četa Sokolů; 9. Zpěv „Těšme se blahou naději“, Hlahol.

Oddělení II.

Začátek v 8. hod. večer.

1. Hudba, Orchestr; 2. Živý obraz „Kde domov můj“; 3. Slavnostní řeč, Sokol K. Štulík z Chicago; 4. Zpěv „Pochod“, Hlahol doprovázen hudbou; 5. a Zápasní škola, Cvičící členové; b Kůň na šíř, Druhá četa Sokolů; 6. Hudba, Orchestr; 7. Zpěv „Rekáv sen“, Hlahol; 8. Cvičení na hrazdě, první četa; 9. Hudba, Orchestr; 10. Kroužení kužely, Cvičící členové; 11. Sbor „2 písně“, Hlahol; 12. Skupení cvičících členů.

Vešedše do síně utvořili Sokolové šik a když obecnstvo se na připravená sedadla rozsadlo, oslovil starosta Těl. Jednoty Sokol Čermák, Sokol Jan Kálal, přítomné řečí jadrnou, poukazuje k významu Sokolstva a k jeho povinnostem. Jen Sokolství, souměrná činnost duševní a tělesná může dovésti lidstvo k nejvyšším ideálům svobody, jen za té okolnosti, kdy nebude zanedbáváno pěstění zdraví a těla dostoupíme jednou „osvětou k svobodě“. Nikdo rozumný nemůže podceňovati Sokolství, neboť ono povznášeje každého tělesně přivrací jej k jeho povinnosti vlastenecké zároveň, i činí tak z něho muže celého, jenž výhodou dá všemu coparství, pokrytectví a licoměrnosti, které dosud tolik mají ve světě sluhů oddaných. Sokolská činnost v St. Louis měla zajisté výsledků zdárných, neboť zachránila sta mladíků před odnárodněním, vychovavši je v Čechy. Kdo namítá proti sborům sokolským — že pouze záleží po většině z mladíků, ten právě jim doporučení dává, neboť jest toho nejvýše zapotřebí, aby se námi jinosti i junáci naši neodnárodnili. Takto objasniv nezbytnou potřebu činnosti sokolské v St. Louisu, provolal Sokol J. Kálal „na zdar“ památce nesmrtelných velikánů Fuegnera a Tyrše. Po této řeči, jež provázena byla hojným potleskem, byl rozehod, načež zahrála kapela a pak zazpíval Hlahol (odbor Sokola) „Na prej!“

Pak Sokol Triska přednesl statistiku Sokola v St. Louisu, jež sledována byla

velmi pozorně a přijata byla každým pochvalně pro svojí poučnou obsažnost.

(P. R. Uvádíme statistiku tu na jiném místě pod ohlavením „Sokolství v St. Louis v letech 1865—1890“ i doporučujeme ji k bedlivému čtení.)

Prostocviky, které provedlo 15 žáků, číperných to hochů 10 až 13letých, byly velmi vhodně voleny a provedení jejich bylo bezvadné. O tom že se líbily všeobecně svědčí nejlépe to, že musily býti večer pak opakovány.

Cvičení druhé čety Sokolů na bradlech bylo skutečně vlezdařilým. Všichni cvičenci, jichž bylo na počet devět, dali sobě záležeti na tom, aby nejen každé cvičení, které prováděli, bylo zdařilým, oni též pilně přihlíželi k tomu, aby veškeré jejich chování, jako: příchod k náradí, odchod od téhož a zachování klidu v řadě byly vzorny, což se jim skutečně také podařilo dosáhnouti. Nelze nám říci, že bychom měli často příležitost patřiti na četu tak pěkně cvičící, tak po sokolsku si počínající, jako viděli jsme při této četě. Budiž tu podotknuto, že již nejednou bylo pozorováno jak cvičení druhé čety vyniklo nad cvičení čety první v tom neb onom veřejném cvičení, třeba že výkony druhou četou konané byly lehčí a jednodušší. Úkaz ten snadno se vysvětlí tou okolností, že mladší členové jsou ochotnější zachovávat kázeň ve cvičení obyčejném spíše než členové již po leta cvičící, kteří rádi hovívají ve cvičení všelijakým svým libůstkám na místě toho aby dbali přísně toho, aby provedli každé cvičení tak jak cvičitel toho požaduje, totiž jak se sluší a patří. Na mnoze též stává se, že prvá četa zvolí si pro veřejnost cvičení nesnadná, síly její přesahující, a tu pak ovšem provedení jich nemůže býti bezvadným.

Cvičení, jež druhá četa na bradlech provedla, byla: Z podporu o paži kotoul na zad do sedu roznožmo, výsed přednožmo pravonož na levo žerď, sesed zánožmo v levo s obratem.

2. Ze vzporu pokos zvolna do stoje o rameni, přednožka v levo s obratem v pravo.

Po těchto výkonech provedl každý ze cvičenců dva výkony volné, jež svědčily o dobrém výběru.

První četa cvičila na koni na šíř a čítala 6 cvičenců. Cvičení její byla:

1. Kolo únožmo levonož, vznos pravonož, výsed přednožmo pravonož na zad na hřbet (tři čtvrti kola přednožmo obratmo), sesed střížmo zánožmo. 2. Odbočka v levo do podporu v zadu, skrčka na zad, váha pokos oporem o pravý lket, zánožka v levo (přes krk). Pak provedeny byly dva volné výkony každým cvičencem.

Veškerá cvičení vykonána byla s náležitou přesností, která doprovázena byla mrštnou pružností, jakou viděti lze pouze u takových cvičenců, kteří po léta pilně si cvičení hledí.

Zpěvy, které během odpoledne přednesl „Hlahol“, pěvecký to odbor T. J. S. Čermák, byly vděčně přijaty obecnstvem, neboť byly velice zdařilé, jímající mysl i srdce posluchačů. O výborný

výevik Hlaholu má neocenitelných zásluh Sokol J. Bergman, jenž co neúnavný učitel jeho, pilnou prací a vytrvalým přičiněním povznesl jej na vysokou míru dokonalosti.

Odpolední slavnost byla ukončena as k šesté hodině a všichni účastníci byli na nejvýše uspokojeni počátkem úspěšným, který jim poskytla. K osmé hodině dostavilo se obecenstvo znova do dvorany síně Č. S. P. S. a to tak v četném počtu, že rozsáhlá její místnost byla plna. Slavnost zahájena hudbou a živým obrazem „Kde domov můj“, jímž představena Čechie, žehnající Sokolům českým a česko-americkým, kolem nichž skupen jášající lid český.

Pak promluvil k shromážděnému obecenstvu pořadatel t. l., poukazuje k nutné potřebě činnosti sokolské v této zemi jakož i k tomu, že každého člověka jest povinností nejpřednější, aby staral se o své tělo a o své zdraví, v zájmu vlastním i v zájmu své rodiny a budoucího pokolení. Poukázal k tomu, že v Americe, třeba byli jsme zde v slabém počtu, máme dosti příležitosti k tomu, abychom o své zájmy v každém ohledu pečovali, neopomíjaje pěstovati ničeho co potřebí pěstovati tomu, kdo chce býti zván řádným Čechem a užitečným členem společnosti lidské. Připomenuv pak jak volně může se Sokol v Americe rozvíjeti, kdežto v Čechách nesmí ani po ulici si průvodem vyjít, ukončil přáním, aby již konečně američtí Češi nahlédli, že tělocvik má nesmírnou cenu praktickou i aby se přičinili, — kdy již i tak zvaní Američané tělocviku se počínají pilně chápatí — o to, by mládež naše byla vychovávána po sokolsku.

Na to výborem slavnostním předčítány došlé telegramy od Sokolských sborů a sice:

„Těl. Jed. Sok. Čermák. — Sokolové duchem trváme s vámi, kdy slavně vzpomínáte okamžiků, kdy před čtvrtstoletím zrodil se Sokol na půdě americké. Spějmež vytrvale k cíli po dráze upravené. Na zdar! V. Červený za Výk. Výb. Nár. Jed. Sokolské v Chicagu.“

Přijmětež naše blahopřání k vašemu 25letému trvání. Na zdar! Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisania N. Y.

Těl. Jed. Sokol Čermák. — K dnešní 25leté slavnosti založení prvního Sokola v Americe hřimavě Na zdar! Česko-Amer. Sokol v Chicagu.

Těl. Jed. Sokol Čermák. — Litujeme, že se nemůžeme dnešní vaší památné slavnosti účastnit osobně. Voláme pěstitelům Tyršovy myšlenky v Americe k 25letému jubileu hřimavě sokolské Na zdar! Těl. Jednota Sokol Čechie v Chicagu.

K 25letému trvání Těl. Jed. Sokol Čermák Sláva a Na zdar! Fr. Krejča spr. výb. Č. Am. Sokola v Chicagu.“

Každý z došlých telegramů vyvolal bouři potlesku a volání Na zdar!

Zápasnická škola, kterou pak procvičili cvičící členové, byla skvělým dokladem toho, čeho se dá docílit svědomitými a řádnými přípravami. Tak úsečně a

dochvilně vykonávají veškeré chvaty, jako konali je Sokolové St. Louisští, mohou jen takoví cvičenci, kteří mají opravdovou lásku k zápasu. Chování se obecenstva může býti při předvádění zápasnické školy vždy dobrým měřítkem. Opozdí-li se některý zápasník neb nezdaří-li se mu některý z chvatů, tu obecenstvo sotva ho posměškem ušetří. Zde však obecenstvo pozorně sledovalo každý pohyb cvičících a takřka ani nedýchalo. Všecky pohyby šly ráz na ráz. Síla, pružnost, lehkost, hbitost a výevik slavily tu skvělý úspěch. Tak asi mělo by se všude zápasiti, kde se obecenstvu chce škola zápasnická ukázati jak vypadá. Následující na to cvičení druhé čety na koni na šíř, a první čety na hrazdě dobře se vydařilo.

Druhá četa na koni na šíř provedla následující výkony:

Odbočka v levo do podporu v zadu, skrčka na zad, vznoš pravonož, přednožka v pravo. 2. Výsed skrčmo pravonož do sedla, výsed únožmo levonož na hřbet, odsun zánožmo. Mimo tyto dva výkony provedl každý cvičenec dva výkony volně.

Na hrazdě první četa cvičila: 1. U zámků přemýk předem, u předmků vzepření závěsem levonož vně, sesed únožmo pravonož. 2. Vzklopka, toč na zad do svisu vznesmo v předu vysazené, vzklopka, odbočka v pravo (vše v jednom.)

Též kroužení kužely znamenitě se líbilo. Bylo užito při kroužení tom umělé pomůcky k docílení většího efektu. Na konce kuželů totiž byla připevněna bavlna nasáklá lihem a ta zapálena, takže kužele pak vypadaly jako hořící pochodně. Ačkoli kroužení to pěkně se vyjímalo, tož předce ho nelze doporučiti, neboť máme za to, že nám netřeba vymýšlet si všelijakých podobných lákadél, kterými bychom pozornost obecenstva upoutali. Závěrečným číslem pořadu slavnostního bylo skupení cvičících členů, živý obraz. To bychom též nedoporučili. Kdo chce viděti jak to ve cvičírny sokolské vypadá, ať jen přijde do cvičírny návštěvou, bude vítaným hostem v každé chvíli.

Cvičení obou čet Sokolů i cvičení žáků řídil náčelník Sokol Fr. Burian způsobem svědčícím o tom, že úkol mu svěřený dovede náležitě a s pravým věcí porozuměním zastávat.

To co uvedeno o odpoledních přednesech zpěvných Hlaholem, to museli bychom opakovati o zpěvech, které přednesl večer; byly všechny výtečné. Slavnost zakončena byla plesem, který potrvál až do bílého rána.

Tak slavným způsobem vzpomněla T. J. S. Čermák oné doby, kdy v půdu americkou poprvé vsazeno bylo semě sokolské, které do dnešní doby vzklíčilo v statečný strom, jenž slibuje nésti zdárného ovoce v budoucnosti. Kéž by jen šířilo se vědomí v našich česko-amerických kruzích, že nám třeba činnosti sokolské na prvním místě, i že touto jedině můžeme vyplniti aspoň částečně své povinnosti co Čechové a co lidé!

Sokolství v St. Louis v letech 1865—1890.

Podává Václav K. Trška.

Několik probudilých českých občanů St. Louiských pojalo na počátku roku 1865 myšlenku založiti spolek, který by o to pečoval, aby se český dorost St. Louiský české národnosti neodcizoval, i aby vychováván byl tak, by si původu svého vážil a se k české národnosti vždy hrdě znal. Aby zmíněného účelu dosáhli, usmyslili si založiti sbor sokolský, který skutečně byl ustaven dne 14. února 1865 ve schůzi, která byla konána v Národní síni na 10. a Marion ul., v níž nyní nalezá se Těl. Jed. Sokol Čermák. Nový sbor přijal jméno: Spolek Sokol. V době tehdejší ovšem nebyl posud dosti znám ani pochopen pravý účel sokolských sborů, neboť od založení Sokola Pražského, jehož první valná hromada konána dne 12. února 1862, byla uplynula teprve tři léta. Při prvním zápisu Spolku Sokol přihlásilo se 65 členů, z nichž dosud jsou na živu následující pp.: J. B. Erben, K. Roth, Fr. Trešer, V. Sicher, Fr. Smola, Ond. Mik, J. Žizka, J. Titel, J. Jindra, J. Vochovský a A. Melka.

Prvým starostou Spolku Sokol byl J. B. Erben, jenž úřad starostenský zastával až po dobu, kdy sbor byl úplně uzákoněn, načež zvolen byl starostou M. Kovanda.

Spolek Sokol utěšeně se rozvíjel i čítal dne 4. dubna již 100 členů. Však třeba byly počátky Sokola skvělé, tož vznikly mu předce velmi záhy mnohé obtíže a to především pokud se hlavního jeho účelu týkalo, totiž tělocviku. Na rychlo bylo zhotoveno tělocvičné nářadí pomocí mnohých ochotných členů a se cvičením skutečně započato dne 23. května zmíněného roku. Zároveň byla hned založena tělocvičná škola pro žáky, v jejichž vyučování se ochotně zavázali Sokolové: Erben, Kořínek a Vostrovský.

Nikdo nenadál se, že spolek tak nadějně do života vstoupivší bude míti jen krátkého trvání.

Občanská válka, která tehdy klonila se k rozhodnému ukončení, měla tak zlé působnosti na novou jednotu, že činnost její oslabila a konečně úplně ji zastavila.

Asi po jednorocím trvání rozpadl se Spolek Sokol, který tolik krásných nadějí sliboval v budoucnosti splniti.

Po ukončení občanské války minuly několik roků než opět založen byl nový sbor sokolský v St. Louis. Stalo se tak teprve roku 1871, kdy přispěním K. Rotha, J. A. Oliveria, nyní v Chicagu meškajícího, B. Klimta též v Chicagu žijícího, dále pak přičiněním A. Mikšičky, J. Uhlíka, V. Viedemanna, J. Konvičky, C. Černého, V. Raušera, J. Šerého, J. Balouna a Hotovce založen byl dne 18. prosince 1871 nový Sokol. Starostou tohoto nově utvořeného Sokola stal se J. A. Oliverius.

Jelikož sbor ten neměl žádného tělocvičného nářadí a úkol svůj chtěl předce plniti, tož najal sobě síň německých

turnérů na 10. a Carroll ul. a zjednal si německého učitele tělocviku, který členy jeho cvičil. Brzy po zařízení zmíněného sokolského sboru pořídili si členové jeho kroj a to dle vzoru kroje Sokolů v Čechách. Tak dostavilo se k plesu dne 6. dubna 1872 odbývanému 25 členů v malebném kroji českých Sokolů. Brzy potom pořádán byl výlet do Collinsville, a tu ještě více Sokolů dostavilo se v českém stejnokroji sokolském.

Nemalých zásluh získal si tento sbor tím, že neúnavně pracoval, aby zdařila se slavnost, kterou pořádaly české spolky v St. Louis ve prospěch povodní stížených v Čechách, při kteréž příležitosti přispěl Sokol svojí pomocí jak hmotnou tak morální.

Sluší připomenouti, že Sokol svým přímým jednáním a rázným vystupováním získal sobě přátel, ale též tolik nepřátel. Brzy vyskytli se jednotlivci, kteří počali na Sokol nevrážiti a po těchto našly se celé spolky, které počaly na Sokol žárliti a jemu překážek v cestu klásti. Tato řevnivost byla konečně zanesena až v řady členů samého Sokola a tu ovšem způsobila mnoho zla. Věci došly tak daleko, že se dne 18. ledna 1873 sbor Sokol rozdvojil.

Obě poloviny dožily se zlých konců. Ona která se odtrhla od Sokola netroufala si založiti nový sbor sokolský, neboť byla příliš slabou, a druhá část nemožná sama též ničeho svěsti. Výsledek všeho toho byl, že Sokol v St. Louis brzy na to úplně zanikl, působiv celkem asi po 14 měsících.

Tak po druhé zničen byl spolek pro národnost českou nejdůležitější, a nejmudnějším úkazem při tom bylo, že zničila ho nepřítel a nevráživost vlastních krajanů českých, kteří měli býti věrnými jeho strážci.

Však půda pro Sokol byla v St. Louis předece jen již zkypřena a připravena a tu bylo zcela přirozeno, že brzo po rozpadnutí se druhého Sokola došlo záhy k utvoření nového sokolského sboru

Někteří bývalí členové zaniknuvšího Sokola těžce to nesli, že octli se náhle bez střediska pro své národní snahy a tu pokusili se o založení nového sokolského sboru, který také skutečně v život vešel asi po 4 měsících uplynulých od zaniknutí druhého Sokola. Tento nový sbor dal si jméno „Česká Omladina Sokol“ i zahájil vejmí čilou činnost a to jak ve cvičirně v Nar. síni na rohu 10. a Marion ul. tak i v národním hnutí. Zdálo se, že budoucnost „České Omladiny Sokol“ bude zajištěnou i že nepřítel jí ušetří. Však stalo se jinak.

Osobní zášť, nesvár a nepřítel jiných sborů kladly mladému sboru v cestu překážek velikých. Časem, místo aby se byly tyto poměry trochu polepšily ještě se přihoršovaly. Za těchto trudných poměrů držela se „Česká Omladina Sokol“ houževnatě na živu, však po 14 měsících stálého zápasu rozhodla se spojití se se Slovanskou Lípou, což se také v brzku uskutečnilo.

Spojením nově utvořený sbor dal si jméno „Sokol Slovanská Lípa“ i byla naděje, že dobře se mu bude dařiti.

Žel naděje „Omladiny“ se nevyplnily, hned po spojení vypukla stará zášť a sobectví a nespokojenost mezi členstvem vzrůstala každým téměř dnem. Na místě bratrské lásky zavládla zášť a různé a na místě rovnosti bratrské počínala se vystrkovati kastovní nadutost. K tomu ke všemu přistoupila ještě ta okolnost, že někteří nebyli spokojeni s jménem, který sbor po sjednocení byl přijal. Tato tak malicherná a nepatrná věc, jakou jest jméno spolku, drala se stále více a více do popředí co záminka k roztržce. Členům bývalé Slovanské Lípy nelíbilo se přijaté jméno „Sokol Slovanské Lípy“, chtěli aby jméno to bylo změněno ve jméno „Slovanské Lípy Sokol“; chtěli tvořiti nad Sokoly jakousi vyšší moc, chtějíce, aby Sokol byl pouze pokládán za odbor Slovanské Lípy. Však Sokolové nechtěli toto vyvýšování se trpěti, žádajíce aby ve spolku vládla úplná rovnost všech.

Jelikož nebylo nikterak možno na smírné cestě se dohodnouti, rozešly se opět oba sbory; Slovanská Lípa zvlášť a Sokol také zvlášť.

To stalo se v měsíci únoru 1875, tak že uvedené spojení zmíněných sborů bylo pouze po 8 měsících vytrvalo.

(Dokončení.)

Pravidla k příštím závodům.

Skok do dálky. Za 12 stop dostane závodník 1 bod. Za každé 2 stopy do 16 stop též 1 bod a od 16 stop za každou stopu 1 bod. Měřiti se bude od špičky chodidla odrazné nohy k patě. Každý závodník bude míti tři skoky, odraz bude z můstku a největší skok bude se čítati.

Skok do výšky. Od 3½ stop do 4½ st. obdrží závodník za každých 6 palců 1 bod a pak za každé 4 palce další od 4½ stop též 1 bod. Odraz bude z můstku a ten zůstane pro každého stejně od stojanu vzdálený a sice 3 stopy.

Skok o tyči. Od 5 stop do 7 stop 1 bod za každou stopu. Za každých 6 dalších palců 1 bod. Tyč bude 12 stop stop dlouhá a musí býti dole kovaná a bude při skocích zabodávána do prkené podložky, která bude do čtverce zhotovena a bude měřiti na každé straně nejméně 4½ stop. Odraz bude z můstku a ten může býti posunován dle libosti závodníka.

Při skoku do výšky a skoku o tyči bude se skákati přes tenkou dřevěnou tyčku a můstek musí býti 3 stopy široký. Kdo upadne při doskoku, toho skok neplatí. Když závodník shodí tyčku při prvním skoku, nemůže více závoditi. Po nezdařeném skoku z některých následujících skoků má každý jednu opravu.

Břemena. (Činka 50liberní). Za prvních 25 vzepření pravou i levou paží (dohromady) 1 bod a za každých dalších 5 vzepření 1 bod. Vzpírá se z paží skrčených připažmo do úplného vzpažení.

100liberní činka. Za první 2 vzepření 1 bod, za 5 vzepření 2 body, za 8 vzepření 3 body, a pak za každé další vzepření po jednom bodu. Vzpírá se obě

ma pažema z připažení do vzpažení. Hmat jest libovolný.

Šplhání. Za prvních 15 stop 1 bod, za další 3 stopy 1 bod až do 21 stop. Od 21 st. pak za každé 2 stopy 1 bod. Šplhá se bez přírazu. Tělo se drží v poloze svislé, přednožení a roznožení se nedovoluje.

Pravidla pro závody na náraďi. Závodník má dovolenu opravu na výkony, které soudcové ustanoví. Pro výkony volné oprava se nepovoluje. Při volných výkonech počítati se bude stupeň* a provedení**.

(Při ustanovených výkonech pouze provedení.)

Ovčební kroj. Každý závodník má míti bílý tricot bez rukávů červeně lemovaný, a světle šedivé vlněné spodky, sahající až k chodidlům, červeno-bílý pás a tmavé střevíce.

Poznámání: Soudcové při vpisování číslic závodníkům v soudcovské listiny použijí inkousu.

Tělocvičný výbor V. V. N. J. S.

Frant. Pecival, Josef Stejskal,
Alois M. Kapsa.

* Stupeň od 1—5.

** Provedení od 1—5.

K životu, ne k živoření.

„Dvakrát měř, jednou řež“

(Pokračování.)

Avšak neméně závažny jsou též poměry v obci, hmotné i morální. Ač prvnější nepodceňuji, přece dovoluji si tvrditi, že hlavně poslední rozhodují, jsouce v těsné souvislosti s jakostí občanstva. Toto má zajisté správu takovou, jakou po většině sobě zasluhuje, a jest-li tato správa šosácká, pak nelze Sokolu od ní zvláštní přízně očekávati. Založí-li však Sokol proto, by menšina pomocí jeho dostala vrch (stalo se již!), jest spekulace pro zakladatele snad výhodná, pro jednotu však vždy žalostná. Úkol berara, rozbíječického hradby zkonatělého šosáctva vládnoucí strany v obci agitací mimospolkovou, mohou vnutiti mladistvé jednotě jenom lidé nesyvědomití, jimž málo na tom sejde, ofese-li si při tom jednota lebku čili nic; vždyť ani starší, dobře položená jednota nesmí zapomenouti, že „proti hlouposti i bohové sami marně bojují“. Aby hloupost ta vymřela, dosíci lze jen výchovom sokolským a ten jest účelem jednoty, ne agitace. Jednotlivec ovšem mějž si předsvědčení svoje, protože kdo jest Sokolem, nebude přece nikdo politickou mumii ze samého strachu, by nenarazil v pravo či v levo, jen spolek sám politiky neprovozuj. Ovšem, jest u nás puntičkářství podnes tak zakořeněno, že žádá na př., by starosta spolku vzdal se vůbec vyznání politického, neboť jaký starosta, takový spolek. Taci mudráci, ztotožňující spolek s jediným jeho činovníkem, jimž nevyhoví ani černé, ani bílé, řídí se patrně příslovím: „Jaký pán, taký sluha“, zapomínajíce, že spolek není sluhou starosty, nýbrž starosta i výbor sluhou spolku. To však nevyžaduje na starostovi a činovnících, aby

mimo spolek a pro svou osobu měli být bezbarvími; to jest zásada nesrovnatelná s myšlénkou sokolskou, jež neznajíc nízkých hesel služebnosti, neobmezuje svobodu smýšlení jednotlivce. Bohudíky, ony kameny, jimiž po nás házejí oni sofisté všeho druhu, padají zpět na hlavy jejich; házejí totiž vysoko, stojíce nízko. . . . Jediné tedy budiž příkázáním: Zakládajce jednotu sokolskou, nebudtež vedeni myšlénkami strannickými, aniž spolek, sotva založený, strhujte do proudu politiky, nevezmětež zkrátka nikdy ani jména jednoty nadarmo ve prospěch strany kterékoli. Bylo by si jen práti, by též strany naše samotny postavily se na stanovisko to, jest zajisté nezávislost na stránkách politických jedním ze hlavních požadavků šťastné jednoty. Než tak bude, uplyne ještě mnoho vody Vltavou, *kruh mužů, pochopivších myšlénku sokolskou, jest stále ještě dosti úzký a veliké massy lidu mají jenom nejasné tušení o účelu našem.*—

Přecházíme k otázce: Kdy založiti jednotu?

K této nelze lépe odpověděti, nežli citováním výroku Dr. Mir. Tyrše v čas. „Sokol“ (1881 str. 55):

„Jestli to význačné pro povahu jednot našich a znamenitým dokladem pro význam náš, že Sokolstvo se rozmáhá, když vlny národního života zase výše stoupají, kdežto nejedny spolky jinaké právě za úpadku všeobecného ruchu národně českého přirozeně se rozmohly.“

Hle, těmito několika slovy nejlépe jest vymezena vhodná doba ku zdárnému a poměrně nejsnadnějšímu založení jednoty Sokolské. Když národ z lenivého klidu a pohodlné omrzelosti k novému životu se probouzí, když čilejší ruch politický a vůbec národní se jeví, tu jest nejprůhodnější chvíle k zaražení praporu sokolského v půdě připravené. Tu nejlépe kouti železo, dokud žhavé, ale s rozmyslem. Někde děje se vše s největším chvatem, co dávno mělo býti za doby předchozí připraveno, do výboru ustavujícího volí se osoby, neznající ni abecedy života spolkového, stanovy a řády promrskají se bez přípravy v malé hodině, hned z počátku nadělá se desatero odborů a do světa postaví se jednotu nedobře připravená, plod nedonošený.

Jinde opět upadá se v extrém opačný. V nekonečných schůzích probírají se nekonečnými řečmi a se všech možných hledisk takové malichernosti, že nežli se dojde k jádru, většinu účastníků omrzí to věčné píchání hnid, obecný zájem ochladne, páni matadoři ještě v několika schůzích nípají se s prvním odstavcem stanov a nemohouce přijíjí dále, ponechají vše na dobu pozdější. Zatím uplyne vhodná doba a nadšení s chutí ku práci zvadne jako v národní písni Martinovi tráva:

„Než trávy nasekal, kosa mu spadla,
než kosa nasadil, tráva mu zvadla . . .“

A vítěliž, který jest onen odstavec stanov, jenž často bývá kamenem úrazu? Jméno jednoty to jest, o které se tak často strhne pátka, zvláště v obcích menších. V N . . . zakládají Sokol i se-zvali též občany sousedních obcí, neboť

sami jsou na to slabi. Vše jde hladce, ale to jméno! N . . . ští chtějí, by Sokol slul N . . . ským, P . . . ští protestují, R . . . ští také reklamují Sokol pro sebe, protože v obci R . . . je o pět čísel více než v N . . . — inu stará historie. Což pak záleží v životě na tom, jmenuje-li se kluk Jeremiáš, nebo Habakuk, jen bude li z něho táta mít radost! Dejte tedy také tomu děcku sokolskému bez hádek jméno a nezastudte je v zárodku. Což se musí jmenovati N . . . ský, nebo R . . . ský? Jest-li pod Brdy, at je Podbrdským, na Orlici — Orlickým, pod Blaníkem — Blanickým, snad na naší historické půdě nebude nouze o význačná jména! — Vše to svědčí jen o tom, že u nás nepracuje se dle určitého plánu. Nestrekejme jako pštroz hlavu do písku, faktum, že Němci mají v zemích koruny České o 62 jednoty a 9704 členy více než my (viz stat. z r. 1887), jest pro nás dosti kormutlivo. Čím to? Nechceme podceňovati výhod, v jakých Němci byli a podnes jsou, kdežto my úpěli pod těžkým útlakem a dnes jen trpění jsme ne zvláště milostivě (viz různé zákazy), nechceme přehlížeti, že spolkům turnéřským dávno již povolena organizace župní i ústřední, ba že nejmenší překážky pro ně nebylo ve připojení k ústřednímu svazku turnéřstva v Německu, kdežto nám po toliké námaze Obec Sokolská jen pro království České povolena, ale toho přece popřítí nelze, že Němci úsilněji pracují, že využítkovali do krajnosti příznivé doby. Nelze tak říci o nás. Velice příznivé doby t. zv. rozkvětu národohospodářského nebylo u nás využítkováno, jak býti mohlo a mělo. V době té, kdy zvláště poblíže míst průmyslových peníze v pravém slova smyslu jen rostly, založeno sice dosti jednot sokolských, ale na mnoze bez porozumění účelu jejich, jak pád jich po krachu brzo ukázal. Kdyby za tehdejšího blahobytu všech vrstev, zvláště pak výrobních, byla se řádně ujalá, na př. myšlénka vlastních tělocvičen, kde mohli jsme býti! *Měně muziky a tance a fánglíčkářství, bylo by leckteré jednotě zabezpečilo trvání*

U nás ještě tak mnohá obec, v níž by dobře mohla býti a prospívati jednot sokolská, neuznává potřebu této. Vždyť tomu není tak dlouho, kdy konečně v život vstoupil Sokol v P., městě to zámožném a péci o školství svoje po vlastech našich chvalně proslulém. Málem tři léta byl zakládán, to přece rozmyslení poněkud dlouhé, nemáme tolik času na zbytek z zoufalém boji o bytí a nebytí národa. . . . Jděmež tedy krokem sokolským a vše dobře půjde! Co vyžaduje času, tomu popřejme času, však ne více než třeba, v maličkostech pak šetřme každé minuty, bychom nepřetěžovali bedra, na ně skládáme tíhu rodícího se spolku. Kdy tedy výhodně založíme Sokol? K tomu odpovídá zkušenost 25letá: Kdy národní vědomí stoupá, a když vše jest náležitě připraveno.

Jak založiti Sokol?

Otázka tato, zahrnujíc v sobě též otázky, co předcházeti má, co následovati, jest nejširší, bude k ní též odpověď nej-

obširnější. Prozatimní výbor těžkou bere na sebe zodpovědnost, chyby jeho mstí se na jednotě po létech ještě. Velkou jest výhodou, jest-li že ve výboru tom zasedá muž, dobře znalý Sokolstva, organizace i vnitřního života jednot, takový jest vzpružinou, pohánějící celek ku práci pravidelné, spořádané a co nejvíce platí, nikterak povrební. Výbor ostatní budiž složen co nepečlivěji z inteligence místní bez rozdílu stavů, ovšem jest věci chytrosti, by tam zasedalo slušné procento t. zv. rozhodujících kruhů v obci. Opomenutí takových „dědičných“ předáků, dle jejich názoru „urážka“, špatně se vyplácí mladé jednotě; tím ovšem není řečeno, by poníženo před pochybným jejich majestátem ve prachu se plazila. Základem další činnosti jsou stanovy spolkové, které zpravidla odbývají se dle následujícího receptu: Opíš stanovy některé jednoty starší, zadej ve 5 stejnopisech náměstnictvu a čekej, až bude upečeno. Pak ovšem nelze diviti se, že již za rok stanovy se mění, v deseti letech třeba třikrát. Jednou proto, že na některé okolnosti místní zapomenuto, po druhé, že nepojat do nich odstavec o přistoupení k župě, po třetí pro nejasné znění některých odstavců. A přece stojí měnění peníze, maličkost, řekne mnohý, jež nestojí ani za řeč, ale kdyby jen podána byla veřejnosti číslice, co stojí do roka měna stanov, leckdo by se podivil. Protož budtež stanovy náležitě prozkoumány několika zkušenými členy výboru zatímního (zpravidla odnese to jeden jediný); více lidí více vidí. Poměry místní budtež vzhledem ku stanovám náležitě uváženy a znění stanov budiž pokud možno nejsrozumitelnější, slohu nešroubovaného. Co se této jasnosti stanov týče, můžeme říci s dobrým svědomím, že snad žádné stanovy světa nevyhovují z plna tak, aby o nich nemohly vzniknouti spory. Nu, však i korau všem nevyhovuje a přece přinesl ho anděl s nebe. . . .

Zde jen s úsměvem a vnitřním odpo-rem jest mi připomenouti, jak otrocky lpí se často u nás na litce stanov, jaké bříme formalit a malicherností tak mnohou jednotu tíží, oblažil-li ji osud některým z pověstných hnidopíchů, hádajících se o každý puntíček, jenž při bedlivějším přihlédnutí ukáže se býti — muším trusem. Otroctví takové nesrovnává se s volným duchem Sokolstva, litera zabijí, duch obživuje. — U příležitosti stanov s plnou důvěrou vyslovuji naději, že br. výbor Č. O. S. co nejdříve postaví se o sestavení vzorných stanov jednotných, jak pro spolky jednotlivé, tak i pro župy. Návrh těchto posledních vypracování převzala o sjezdu svatojanském v Praze r. 1886 jedna ze žup sokolských, snad se již za čtyry leta dosti uležel, aby předložen býti mohl veřejnosti sokolské. —

Jenom nezakládajte v Sokole vedle vlastního tělocviku ještě zvláštní odbory nějaké. „Devatero řemesel desátá žebrota“, praví přísloví a kde v Sokole odbor hasičský, veslařský, bruslařský, velocipeditský, jezdecký, pěvecký, dramatický a kdo ví, jaký ještě, tam jde

tělocvik žebrotou. Rozdělte 30 v pravdě činných členů na 5 odborů a — zavřete krám! Řeknete ovšem: Čím obor působnosti širší, tím lépe pro jednotu, ale neklamte se. Těžko věru dostáti jedinému tělocvikovi poctivě a dobrým Sokolem přece chce býti každý z vás, což? Nač tedy odbory? Za krátko byste je sami zrušili (bylo-li by u vás ještě tolik síly), vidouce, že jdete od deseti k pěti, zrušili byste je, jako sadať uřezává vlky, beroucí štepu mízu nejlepší. Buďte pamětlivi zlatých slov pěvce tatranského: „Blážen, kdo si jeden čistý, smělý účel místo mnohých postaví“ — a nepodnikajte drahých a bezvýsledných experimentů.

Ustavivše spolek a získavše úsilím vydatným co nejvíce dobrých členů, řádných zvláště bez rozdílu stavu, postarejte se v době nejkratší o místnost i nářadí, by pravá činnost sokolská co nejdříve začítí se mohla. Prátné večery, výlety s muzikou, merendy a zástěrkové, či mašličkové zábavy jsou snad hezké věci, ale takové dovede i poslední spoječek zábavní, těmi nezačínajte. A pak, jsou to drahé věci, a vy musíte na pravém místě spořit. Zde, u zábav a zbytečnosti všelikých jesti to pravé místo, ne spořiti při nářadí a místnosti. Nevyčítejte mi kantorského tonu, vezměte jenom některý nejnovější pořádek taneční do ruky, pozorujte jen naprosto zbytečný přepych, ten luxus, prozírající i té nejobhatší pokladně dno a pochopíte, proč tak mnohé zábavy naše končí se deficitem na úkor jednoty. Mrháme peníze i časem, spořme! Tedy zábavu až po práci, ne jí začínati. Vyčítejte do života po sokolsku! Nářadí a místnost cvičební buďtež tedy prvou starostí výboru, ne prapor a kroj. Nejdříve základy, pak zdi a na střechnu korouhvičku, tak staví se domy dle líčení slovutných cestovatelů i v Kamerunu. A potom ty starosti s „obligátní“ matkou i kmotrou praporu, poroučím vás patronu Sokolstva sv. Petru, nechte-li jinak... Toliko ještě otec Tyrše dovolím si citovati:

„Znali jsme spolek, ovšem již zaniklý, jenž na prapor svůj plných 900 zlatých vynaložil, avšak na cvičišti mimo vetché kůň, při každém mocnějším metu se kácející, mimo skřipavou, nemotornou hrazdu, jeden pensionovaný žebřík a 5 párů drkotavých činek žádného nářadí v majetku svém neměl. Spolek takový musel ovšem po slavném svěcení praporu, ježž praporečnick pro samé drahocečné vyšívání sotva unéstí mohl, záhy a neodolatelně zaniknouti“. Memento mori!

A ten kroj! Dobře vám, můžete-li hned z počátku postaviti řadu junáků ve kroji sokolském, to dobrá reklama pro spolek váš, ale vše s mírou a na reální půdě. Několik máme odstrašujících případů, kde mladá, jará jednota, převzavši ručení až za třicet a více krojů, neplněním povinností mnohých členů zabředla do takých nesnází, že již o bytí a nebytí jejím se rozhodovalo. *A slupina nikdy za to nestojí, by pro ni zkázu vzalo jádro*.... Co se nářadí týče, nemysliž nikdo, že jednota uspoří, zhotoví-

li je místní truhlář, anebo tesař, to jsou úspory na nepravém místě, které se v nejlepším ukáží světle, až truhlář nebo tesař nestvůrky svoje, jinak dobře míněné, odvede; jděte raděj ke kováři, než ke kováříčkovi! Máme již několik firem hotovících nářadí tělocvičné, užijte konkurence této a budete aspoň jisti, že dostanete nářadí snad dražší, za to však desetkrát lepší. Ovšem třeba též, aby nářadí v čas bylo zhotoveno. Zle jest, kde ještě půl roku a déle po ustavení jednoty čeká se na nářadí, hledá se místnost. Dlouhým čekáním ochladne i nadšenec a ohříváné nadšení — nu vždyť víte co chci říci!

Místnost vyvolte nejlepší, nejvzdušnější a nejprostrannější; ovšem jest někdy volba těžka, často vůbec o ní nelze hovořiti. Základním požadavkem jest, aby každá jednota měla zimní cvičišť, neboť pouze v létě cvičiti a i tu na počasi býti závislým, to není celý život sokolský a jednota přichází tak o nejpříhodnější čas ke cvičení, o sezonu zimní. A ještě jedno přání, kéž by mohlo býti splněno! *Minim to, by jednoty nebyly odkázány cvičiti v h-spodě*. Vím dobře, že ve mnohých místech jest taneční sál jedinou místností, kde cvičiti možno, ale s kolika nepříjemnostmi! Při každé zábavě nutno nářadí ze sálu odstraniti, o každém plesu, nebo muzice poškodí se něco z majetku spolkového, zkrátka i dobře, často, přechasto dává se cítiti, že *hospoda není vhodnou místností pro jednotu*. Nepijí-li členové o každém cvičení aspoň sklenici piva, nařká hostinský, že má ze Sokolů jen škodu, pijí-li, má zase „Sokol“ škodu. Pít či nepít? Není jiné pomoci — nutno pít, nemá-li hostinský přirazit k nájemnému, nebo dokonce dáti výpověď. Ale kdy píti, před cvičením? Tu prý pláče v koutku genius Sokolstva a po cvičení? To na říkají zase domácí (přechasto právě): *n*. Kdo to v jednom i druhém případě odnese? Jedncta. Ovzduší hostince, plné tabákového dýmu a sprostého aromatu patok, nehodí se ku pěstění ideálů sokolských, blaze jednotám, jimž možno cvičiti v tělocvičnách školních, sebe skromnějších, třikrát blaze těm, jež cvičí ve svém!

(Pokračování.)

Sokol americký.

* Právě nynější dobou se v Crete, Neb. mnoho — mluví — o zakoupení místnosti pro českou školu zdejšími spolky a o cvičištně sboru „Sokol“, jedním slovem o jakési česko-národní síni, což již věru nestojí za mluvení, nýbrž lépe by bylo přikročiti rázně k činu.

Nová Doba.

* Californský Sokol, nový to sbor sokolský před krátkou dobou v Chicagu v život vředší, pořádá dne 26. t. m. ples v síni naležající se na rohu ulice 25. a California ave.

* Chicagská Tělocvičná Jednota „Sokol Polski č. I. v Americe“ pořádá dne 20. t. m. veřejné cvičení v národní síni na rohu Centre ave. a 18. ul.

* Česko-Americký Sokol v Keewaunee, Wis. pořádá dne 12. t. m. společně se řádem Keewaunee čís. 70 Č. S. P. S. divadelní představení ve prospěch pomníku mistra Jana Husi v Praze.

* V Chicagu „Plzeňské Sokolky“ pořádají dne 28. t. m. svůj první ples v síni Čes. Angl. Svob. Školy čís. 400 záp. 18. ul.

* „Klatovský Sokol“ v Chicagu statečně pokračuje; čítá již na 60 členů, z nichž více než jedna třetina cvičí. Cvičení koná Sokol Klatovský dvakrát v týdnu, v pondělí a v pátek v škole Klácelové. Těšíme se, že v brzké době uvítáme čilý ten sbor v Nár. Jednotě Sokolské.

* Sokola Frant. Pecivala, horlivého člena Plzeňského Sokola v Chicagu stihla dne 6. t. m. nehoda; spadl s hrazdy a poranil se na ruce. Přejeme mu s četnými jeho druhy, aby co nejdříve uzdraven k své i naší potěše opět se pilně tužiti mohl.

* Chicagské sbory sokolské připravují se ku společnému veřejnému cvičení, které se má konati v měsíci srpnu t. r. Zároveň pracuje se v některých z těchto sborů pilně na tom, aby došlo co nejdříve k žádoucímu spojení, by domohli se Sokolové chicagští v brzké již době toužené sokolny, která by vyhovovala všem potřebám sokolským náležitou měrou. Zejmena Těl. Jed. Sokol jeví v tom ohledu ruch velmi čilý a mnohoslibný.

Sokol slávský.

— Předsednictvo české obce sokolské usneslo v schůzi dne 24. února konané, aby roku 1891, v čas jubilejní výstavy zemské, odbýváno bylo cvičení všesokolské. Cvičení to má býti v červnu zmíněného roku a místa, jež jsou doporučována by na nich se konala jsou: Letná, Královská louka a Invalidovna. Trvati má cvičení to po dva dny. Prvý den má býti věnován závodům, druhý den má býti pořádáno veřejné cvičení. Sokol Scheiner podal návrh aby o jubilejní zemské výstavě zřízen byl „Sokolský pavilon“ což jednomyslně bylo přijato. — Nadějeme se, že naše sbory budou toho pamětlivy aby byly též při naduvedeném cvičení všesokolském zastoupeny, pokud jen toho poměry jejich dovolí, co možná čtne.

— O závodnickém cvičení „Sokola“ pražského, které odbýváno bylo dne 22. m. m. přinesl Hlas Národa ze dne 23. m. m. následující zprávu: Sotva že odstraněna poslední ozdoba veselých šibřinek ze sálu tělocvičny Sokola našeho, a mužná práce na cvičišti znova zahájena, překvapil sbor cvičitelský členstvo vyzváním k závodům. Aby závody ty byly pravým obrazem činnosti spolkové a věrným měřítkem vyspělosti členstva, učiněn pokus závoděním složitým, při němž závodník musí celou řadu závodů jednotlivých podniknouti a to bez příprav a trainování. Závodění zahájeno již minulý čtvrtek a to soukromně pouze před členy jednoty. Závodilo se na bradlech, koni na šíř a ve skoku do dálky. Aby i slabší členové závodů se mohli účastniti, uspořádány závody dvojce a sice závody silnějších a slabších. Včera pokračovalo se dále ve vzpírání břemen; ku věřejšímu dni pak ponechány závody na hrazdě, ve skoku do výšky a v zápasu. K závodům těmto pozváno i obecnostvo širší, jež v hojném počtu naplnilo prostorné místnosti tělocvičny. Rázem 8. hodiny nastoupilo asi 150 členů ve cvičebním stejnokroji, již provedli za velení náčelníka br. Kožíška společné cvičení tyčemi. Cvičení to mužného rázu a jarosti překvapilo velice správným a přesným provedením jak v celku tak co do jednotlivých částí. Pak nastoupila družstva slabší k nářadím v pořádku nejvzornějším a cvičila ku všeobecné pochvale na všech nářadích. Po ukončení tohoto

oddílů přistoupilo se k závodům na hrazdě. Každý závodník musel tu provést dvě povinná cvičení, jež losem právě byla volena. Zde cvičily oba oddíly, slabší i silnější, pohromadě. Po cvičení tomto, které získalo si značné pochvaly, provedena cvičitelským sborem vysoce zajímavá „škola bodmo.“ Nemenší zajímavostí poutal pozornost obecnstva následující na to závod ve skoku do výšky. Když pak se zdarem provedeno i druhé oddělení, cvičení družstev na náradí, skončeno cvičení zápasem, jehož účastnili se šest cvičenců. Zde zvítězil v 1. páru br. Potůček, v 2. páru br. Šifalda. Konečným vítězem zůstal br. Potůček. V závodě nižšího oddělení stal se prvním přeborníkem br. Bořivoj Mueller (78 bodů), druhým br. Josef Škarvan (73 bodů). Po nich nejvíce vynikli br. Fr. Šedivý (57 bodů) a Chrást (53 bodů); v závodě oddělení vyššího stali se přeborníky: prvním br. Bohumil Potůček (101·93 body), druhým br. Otokar Březina (101·75 body). Po nich nejvíce vynikli br. Ant. Majer a Bohdan Houdek. Přeborníkům dostalo se zvláštních odměn a sice dostali první přeborníci po páru krásných čepelí, na nichž vyryto jest: „Závodnické cvičení Sokola pražského 18⁹³ 90“. Druzí přeborníci obdrželi po jednom kaligraficky provedeném diplomu. Odevzdávají ku konci cvičení přeborníkům čepelí a diplomy, náčelník br. Kozíšek oslovil cvičící družstva vřelou vlasteneckou řečí, nabádaje k vytrvalosti a pevné vůli. Srdečným „Na zdar!“ závodnické cvičení skončeno.

— Starostou Sokola pražského zvolen byl valnou hromadou dne 24. m. m. konanou Sokol Josef Všíek.

— Dne 30. m. m. slavil Sokol Vilém Fiala majitel první české továrny na vyrábění tělocvičného náradí na Kr. Vinohradech, jubileum svého dvacetiletého působení jakožto neunavný a horlivý cvičitel pražského Sokola.

— Dne 7. m. m. zemřel starosta Tělocvičného Jedn. ty „Sokol“ ve Vršovicích, František Strádal, u věku 82 let. — Zvěčnělý byl nejstarším Sokolem v Čechách a byl od roku 1872, tedy téměř plných 18 let starostou Sokola vršovického. Vynikal vlasteneckou statečností a příkladnou horlivostí pro věc sokolskou, již z celé duše byl oddán. Tyto přednosti získaly mu v kruzích sokolských neobyčejné vážnosti a lásky. František Strádal již v letech šedesátých osvědčoval občanskou statečnost a v životě spolkovém horlivou činnost. Podnikl vlasteneckých byl obětavým podporovatelem a při slavnostech národních vždy ochotným pořadatelem nebo účastníkem. Svěžeť tuto zachoval si až do svého pozdního věku. — Budiž mu věčná paměť!

Obzor.

§ *Proti šněrovačkám.* Profesor vysokých škol ve Vídni Dr. Kundrát měl nedávno ve spolku pro přírodopis přednášku zajímavou o překážkách vzrůstu a mezi těmi hlavní vinné kladl šněrovačkám u ženských obvyklým. U věku 7. nebo 8. roku již se děvče sevře železným pancéřem šněrovačky. Tím se co nejvíce zarazí veškerý zdravý vývin děvčete. Útlost těla přirovnává zmrzačené noze Číňanů nebo stlačené lebce některých amerických a afrických divochů. Ná-

sledky toho svírání jsou prý žalostné a sice úplné zaražení vzrůstu a ztrpasličí ženských. Dr. Kundrát nazývá šněrovačku domácím a rodinným ďáblem, jež příčinou jest různých neduhů, zejména nervositu (dráždivost čiv) našich dam při čítání užívání tohoto skřípce a následkem toho i různé mrzutosti v rodinách. Sokol.

§ Denní listy české přinášejí zprávy, že ministerstvo vyučovací chystá osnovu zákona, kterým zavádí se tělocvik jako povinný předmět na gymnasia. Zákon ten má se provést jen postupně, až budou gymnasia opatřena potřebnými místnostmi a náradím. Nejdříve provede se v Čechách a v Dolních Rakousích. Sokol.

§ O vlivu tělocviku na tělo lidské zajímavý doklad podávají výsledky zkoumání dvou francouzských lékařů. Dle zprávy jich přibýlo jednomu stu cvičenců za 5 měsíců na hrudním koši průměrně o 2½ cm., na záloktí o 1·28 cm. na předloktí o 0·57 cm., na stehnu o 1·38 cm. a na lýtku o 0·82 cm. Ve vzpírání přibýlo jim na síle 28 kilo. Následkem ztráty zbytečného tuku zmenšila se váha jich těla průměrně o 7½ kila. Sokol.

§ Velké athletické cvičení konáno bylo dne 29. m. m. v Cambridge Mass. Ve šplhání byl vítězem J. H. Williams z Bostonu, jež se vyšplhal po provaze do výše 35 stop. Největší napnutí bylo v diváctvu, kdy jednalo se při skoku do výše o vítězství mezi Athelem Fearingem z Clubu Harvard a J. E. Morsem z Boston Athletic Clubu. Morse skočil do výše 5 stop 10 a půl palce a zůstal vítězem. Pak ještě skočil do výše 5 stop a 11 palců, shodil však motouz rukou. Při skoku do výše bez rozběhu skočil nejvýše Samuel Crook, člen Williams College, přeskočiv motouz ve výši 5 stop. Při závodě v kopání do výšky kopl nejvýše C. Watson člen Technology Clubu, dosáhnuv výše 9 stop. —

Časopis Saturday Companion vycházející v Chicagu přináší v jednom z posledních čísel pojednání o běhu trojnožmo a provází je vyobrazeními. K běhu trojnožmo postaví se k sobě těsně dva cvičenci a sváží si pevně k sobě vnitřní nohy nad kotníky chodidel a podkolení, v zadu pak drží se každý druhého kol beder vnitřní paží.

V Anglii již dávno jest běh trojnožmo pěstován, kdežto zde teprve v nedávné době se počíná ujímat. Během trojnožmo proběhnuta byla v New Jersey Athletic Clubu dráha 150 yardů za 2 minuty a 2 sekundy. V Hamstead na Long Islandu proběhnuta zmíněným způsobem dráha 100 yardů za 13 sekund.

F. Krejčí.

DOPISY.

V Chicagu dne 4. dubna 1890.

(Ze sboru Plzeňských Sokolek.) Patrně že soustava tělocvičná ve své ušlechtilé stránce nalezá čím dále tím všeobecnější oblibu, jelikož se počíná již nahlížeti, že řádné tělocvičné činnosti jest nutně potřebí každému, nehledě k tomu, je-li mlád neb stár, neb

jakého jest zaměstnání. Soustavný tělocvik, jako ku př. jest tělocvik sokolský, nemůže zůstat bez blahodějných následků na tělo cvičícího, neboť hledí je vypěstovati všestranně k nejvyšší možné ladnosti, dokonalosti a otužilosti. Ten, kdo tělocviku takového se vzdaluje, ať si již mladík neb dívka, sám sobě škodí, neboť se připravuje o výbornou příležitost nabyti sil a otužilosti pro celý svůj život.

Z dívek, které poznaly tělocvik, zajisté není ani jedné, která by se nebyla proň nadechla a sobě jej oblíbila. Tak v naší cvičirně nejlépe jest pozorovati, že právě ty Sokolky, které již déle cvičí, nejpilněji navštěvují cvičení (p. r. Kéž by se tak mohlo říci též o Sokolech!), neboť k tělocviku přilnuly, co k dobrodinci, jež je daří tím největším pokladem: zdravím. Škoda že není naše cvičirna příhodnější a prostrannější, aby v ní mohly cvičiti všechny členky našeho sboru. Čítáme nyní 60 členky a ty ovšem že všechny cvičení nenavštěvují, a kdyby tak činiti chtěly skutečně, tož by v malé cvičirně naší nenalezly dostatečného místa. Přítomně cvičí nás tolik, že nám cvičirna sotva dostačí a tu ovšem nemožno nám naříkati, že by návštěva cvičení byla chabá.

Však přece musíme litovati, že jest mnoho a mnoho dívek takových, které potřebu tělocviku neuznávají. Není pochybnosti o tom žádné, že by se našly potřebné místnosti ku cvičení, kdyby opravdu bylo přebytek těch, které by si cvičiti žádaly. Jest to velká chyba, že doposud panuje tak houževnatý u mnohých předsudek proti cvičení dívek. Budoucnost zajisté že ukáže, jak dobře činily ony dívky, které cvičily, neboť budou se těšiti zdraví až jiné družky jejich, které se cvičení vyhýbaly budou naříkati na různé choroby.

Cvičitelem našim jest nyní Sokol Frant. Fliegel, který úřad ten nastoupil po Sokolu V. Horákovi a horlivě jej zastává.

Dne 26. t. m. budeme pořádati první náš ples a polovičku čistého výtěžku hodláme věnovati Plzeňskému Sokolu na stavbu nové cvičirny. Již tato okolnost, jak se nechá předpokládati, zaručuje dobrý výsledek a milou zábavu, o jejížto zdar pilně pečuje čilý výbor.

Údkyně sboru našeho se dostaví ve svém novém stejnokroji a těší se, že zvláště členové druhých bratrských i sesterských sborů sokolských, jakož i veškerí naši krajané zdejší v plném počtu do zábavy té se dostaví, aby v kruhu našem se srdečně pobavili a též naši šlechetné věci zároveň podpory poskytl. Na zdar!

Klotilda Vlastimila Veselá.

V Chicagu dne 7. dubna 1890.

Z Česko-Amer. Sokola. — Zajisté s potěšením každý Sokol uvítal zprávu o společném cvičení zdejších sokolských sborů, jež se má odbyvati příštího léta.

Zápasy, jež při cvičení onom budou pořádaný, budou velmi zajímavé, jelikož každý Sokol bude si moci voliti náradí, na němž si bude přátí závoditi.

Cvičení naše jsou nyní velmi slabě navštěvována, však ti, kteří cvičí, jsou pilnými a málo který cvičení vynechá. — Nečinnějšími Sokoly jsou: Otokar Bartoš, Gustav Patera, Tomáš Nadr, Antonín Zeman, Karel Patera, Fr. Kubů a Jakub Kolář.

Žákyň cvičí mnohem méně; dříve cvičily ve třech a nyní pouze v jedné četě. — Po krátkém ochabnutí znova zahájily svou činnost Sokolky Česko-Amerického Sokola; cvičí jich 10—15 každou středu.

Žáků jest 55—60 a stále jich přibývá, tak že dosavadní místnost ani nepostačuje. Proto sbor rozhodl, že dá cvičírnu rozšířiti tak, aby se vyhovělo všem požadavkům; a právě nyní s opravami se započalo. Na zdar!

Jan Krizan.

Omaha, Neb. 7. dubna 1890.

Dne 23. března opakován byl našim divadelním sborem kus „Bedrník a jeho chasa“, který se ale netěšil tak četné návštěvě, jak z výsledku prvního představení všim právem dalo se očekávat. Zmínky zasluhuje výborná hudební skladba, obsahující směs národních písní, která se zvláště líbila. Totož byla druhá divadelní hra, která v krátkém čase našim sborem z souhlasu obecenstva byla opakována a jsme jisti, že těmito dvěma zábavami, jakož i veřejným cvičením připravili jsme našim příznivcům příjemné večery.

Na 6. dubna připadající neděle určena k tomu, aby cvičící naši členové, společně s divčím sborem tělocvičným a žáky ukázali, jaký učinili pokrok v tělocviku. Návštěva toho večera byla velmi četná, a sál stuhami v národních našich barvách a četnými sokolskými hesly okrášlen a vyzdoben. Cvičeno střídavě na všem náradí tělocvičném, jakého se u našeho sboru používá, vyjma činky, kruhy a tyče. Pro obecenstvo bylo novinkou „šermování“ bratřů Bohuslava Ningra a Jos. Pecivála. dále „škola zápasnická“ provedená cvičícími členy, jež byla veřejnosti též poprvé podána.

Sesterský sbor tělocvičný ukázal svoji obratnost v kroužení kuželů a v prostocviku, kdežto žáci tužili se na bradlech i v prostocviku k všeobecnému uspokojení. Konečně členové obou družstev zdárně zápasili na bradlech, hrazdě a koni o obecnou pochvalu. Ze dvanácti čísel záležejícího pořadu dvě poslední vyplnila: Kroužení kužely bratra cvičitele Jos. Pecivála a mramorové obrazy, jimiž ukončeno.

Sbor náš zvolil výbor, který má pracovati na přípravách k okrskovým závodům Nár. Jed. S., které se budou v městě našem v příštím srpnu konati. — Vlasteneckou povinnost vykonal sbor náš jednomyslným věnováním obnosu jednoho sta dolarů na stavbu budovy pro samostatnou českou školu zde. Na zdar!

Josef Ráček.

Rádná schůze Výk. Výb. Nár. Jed. Sok. v Chicagu, Ill.

V Chicagu, dne 9. dubna 1890.

Schůzi zahájil místopředseda Sokol Rudolf Hurt. Nejpřítomni byli: Starosta Sokol Vlad. Červený a Sokol Frant. Patera dr. Protokol o minulé schůzi byl přečten a bez námitek schválen. Výbor, jemuž bylo obstarati vytištění stanov Nár. Jedn. Sokolské oznámil, že stanovy jsou již natištěny; zároveň předložil účet tiskaře pana Helebrandta za vytištění jich, znějící na 25 dolarů, jež povoleno vyplatiti. Jednateli V. V. uloženo, aby jednohlavým sborům, jimž bude stanovy zasílati, poslal též za ně účet.

Pravidla k příštím závodům okrskovým, která výbor tělocvičný vypracoval a ve schůzi přednesl byla schválena a usneseno aby byla otiskána

v Sokole americkém. Tělocvičný výbor V. V. N. J. S. požádán aby zaopatřil v čas diplomy potřebné k závodům k odměnění vítězů.

Sokol jednatel oznamuje, že ve zprávě zasláné sborem Věrní Bratři Sokol v Milwaukee za první čtvrtletí 1890 nalezl myšku, i uloženo mu zmíněný sbor o tom zpravit. Podobně usneseno, aby Sokol jednatel dopsal Těl. Jednotě Sokol Čermák v St. Louisu, v jejíž zprávě shledal myšku.

Čtena zpráva Plzeňského Sokola v Chicagu za 3 čtvrtletí 1889 a přijata. Zpráva ta vykazuje: Nové členy: Václav Pacourek, Fr. Čáp, Josef Mareš, Frant. Klička, Jan Jirout, Jakub Šubrt, Kristian Walleck, Vincenc Dlouhý, Ant. Tichý, Václav Sailor, Adolf Puc, Vojtěch Herda, Josef Hanuš, M. Ziegler, Julius Wieskopf, Al. Palda, Čeněk Bolek a Eman Lefler; odstupní list obdrželi: Jan Mitchel, Hynek Mudra, Václav Reindel, Edvard Kounovský a J. F. Doubek; pro neplacení příspěvků byli vyloučeni: Josef Čedík, Vilém Porges, Jan Votava, Jan Voříšek, Jan Filas, Jan Malina a Jan Podroužek; příjem ze zprávy té jest: 65 dolarů 28 centů; členů vykazuje 266.

Čteny zprávy zasláné Těl. Jed. Sokol Praha v Chicagu a přijaty. Zprávy ty jsou: Za druhé čtvrtletí 1889, vykazující 10 dolarů 15 centů; za 3 čtvrtletí 1889 vykazující 11 dolarů a 2 a půl centu; za 4 čtvrtletí 1889 vykazující 14 dolarů 18 centů. Dle posledně uvedených zpráv čítá Těl. Jednota Sokol Praha 48 členů, z nichž byli nově přijati následující: Fr. Kučera, A. Beroušský, V. Bašta, Josef Huebsch, M. Fischer, Jos. Karásek, Ant. Kálal, Fr. Kačín a Fr. Truhlář.

Sokol jednatel oznamuje, že Těl. Jedn. Sokol v Omaha zaslala peníze, jež nebyly minule přiloženy ku zprávě jí zasláné Sokolu J. Pechovi, dřívějšímu jednateli V. V. N. J. S. i že si je od něho vyzdvihnul.

Čten dopis Čes.-Amerického Sokola v Chicagu, v němž žádá, aby mu byl zasílán Sokol Americký hromadně. Žádosti té usneseno vyhověti.

Sokolu jednateli uloženo, aby znova dopsal Těl. Jed. Sokol v Omaha, by oznámila, který den pro příští závody okrskové ustanovila a zároveň mu uloženo, aby jakmile dostane na dopis svůj odpověď, všem jednotám bezodkladně sdělil den k závodům určený. Dále uloženo jednateli, aby upozornil jednoty, jichž se to týká, aby v čas zaslaly V. V. jména schopných členů, kteří by mohli zastávati soudcovský úřad při závodech. Účet podaný za zaslání blahopřejný telegram Těl. Jedn. Sokol Čermák v St. Louis, Mo. v dne 6. dubna t. r. a znějící na 95 centů, povoleno vyplatiti.

Pořadatel Sokola Amerického povoleno vyplatiti 25 doll. za tisk čís. 3 ročníku XII. Sokola Amerického dle podaného účtu.

Usneseno, aby Výk. Výb. na příště zakupoval všechna tělocvičná díla a spisy, která v českém jazyku vyjdou i aby je rozesílal jednotám k Nár. Jed. S. patřícím na vlastní jejich účet. (Usneseno dle stanov Nár. Jed. Sok., hlava III. článek 1).

Pořadatel Sokola Amerického žádá, aby mu bylo dáno několik výtisků stanov N. J. S. by je mohl zaslati jednotám, které k N. J. S. nepatří; žádosti té vyhověno. K dotazu Plzeňského Sokola v Chicagu: „Zda se při závodech okrskových bude čítati cvičení v četě takového zá-

vodníka, který již při hlavních závodech cenu obdržel?“, usneseno odpověděti: Ano.

Čten:

Příjem 162 dolarů 93 centy.

Výdaj 50 dolarů 95 centů.

Na to schůze ukončena. Na zdar!

Alois Kapsa, tajemník.

Nácelnické zprávy.

Tělocvičná Jednota Sokol v Omaze odbývala za měsíc březen 8 pravidelných cvičení. Členů cvičilo 32 ve dvou četách, každá o 16 cvičících. Žáků cvičilo 30 a Sokolek 28. Sokolové navštěvovali cvičení pilně. Nejčinnějšími členy v měsíci březnu byli Sokolové: F. Jelen, J. Valenta, J. Klechler, F. Fiala, B. Ninger, J. Kořán, L. Svoboda, V. Šebek a J. Dvořáček. Na zdar!

Rudolf Havelka.

Redakci t. l. zaslány byly k prodeji níže uvedené spisy a knihy, jež doporučujeme k odběru čtoucím Sokolům. *Památník Sokola pražského.* Cena 80 centů.

Miroslav Tyrš. Nástin života a působení jeho. Cena 15 centů.

Jindřich Fuegner. Nástin života a působení jeho. Cena 15 centů.

Cvičební večery. Hrazda. Napsal Fr. Kožíšek. Cena 15 centů.

Cvičební večery. Kůň na šíř. Napsal Fr. Kožíšek. Cena 15 centů.

Statistický výkaz o česko-slovanských jednotách sokolských. Sestavil dr. Ed. Kaizl. Cena 15c.

Výprava Sokolstva do Francie. Cena 10 centů.

Objednávky budtež adresovány: Sokol Americký, 126 W. Taylor St., Chicago.

Pisemnictví.

„Sokol Pražský“, měsíčník; redakcí dr. J. E. Scheinera, vyšlo číslo 3, r. XVI. Předplatné na rok obnáší \$1.10. — Adresa: Časopis „Sokol“ Praha, Bohemia, Europe.

„Duch Času“, týdeník; vychází co příloha pol. denníku „Svornost“ a týdeníku „Amerikán“; předplatné na „Amerikán“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Duch Času“ předplácí se \$2.00 ročně. — Adresa: August Geringer, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, pol. týdeník. Předplatné i s velikou 16st-ánkovou přílohou románovou a s premiemi \$3.00 na rok. Předplatné do Čech \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. — Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospodářský, vychází redakcí F. K. Ringsmutha ve Schuyler, Neb. Předplatné na rok \$2.00, do Evropy \$2.80. — Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

VÝKONNÝ VÝBOR: Vlad. Červený, starosta, 618 Blue Island Ave.; Rud. Hurt, náměstek, 241 W. 20th St.; Tom. Vonásek, jednatel, 4736 S. Wood St.; Alois Kapsa, 441 S. Canal St.; Fr. Chmatal, pokladník, 67 Emma St.; Fr. Patera dr., 451 So. Jefferson St.; Josef Stejskal, 74 S. Johnson St.; Mor. Poláček, 263 S. Clark St.; Fr. Pecival, 218 W. 20th St., Chicago, Ill. — Schůze odbývají se každou 2. středu v měsíci.

Česko-Americký Sokol, Chicago. F. Kašpar, 537 Blue Island Av.

Plzeňský Sokol, Chicago; taj. K. Růžicka, 241 záp. 20. ul.

T. J. S. Čermák, St. Louis, Mo.; taj. Václ. Lojda, 1217 Geyer Ave.

T. J. Sokol, Chicago; taj. Josef Pišl, 158 DeKoven St.

T. J. Čechie, Chicago; taj. Petr Churaň, 47 Emma St. Chicago, Ill.

Věrní Bratři Sokol, Milwaukee, Wis.; P. V. Šisler, 334 11th St.

T. J. Sokol, Omaha; taj. J. A. Hospodský care of Pokrok Západu

T. J. S. Praha, Town of Lake, Ill.; taj. T. Vonásek, 4736 Wood St.

„SOKOL AMERICKÝ“, časopis Sokolstva česko-amerického. Vychází dne 15. každého měsíce v Chicagu, Ill.

Nákladem Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské. Karel Štulík, pořadatel.